עין משפט נר מצוה

סח א מיי' פ"ח מהל' שמיטה ויובל הל' ו:

סט ב מיי' פ"כ מהל' שבת הלכה ג סמג לאוין סה טוש"ע א"ח סי' שה סעיף א:

ע ג מיי' פ"ח מהל' שמיטה ויובל הל' ו:

עא ד מיי' שם הלכה ב:

עב ה מיי' פכ"ב מהל' איסורי ביאה הלכה ה סמג לאוין קנו טור אה"ע סי' כד:

[**עב** ו ש"ע אה"ע סי' כב סעיף ד]:

עג ז ח ט מיי' פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ח ופי"ב מהל' רוצח הלכ' יב יג יד סמג לאוין מה טוש"ע י"ד סי' קנא סעיף ה:

רבינו חננאל

דתנן בית שמאי אומר' לא ימכור לו פרה החורשת בשביעית ובית הלל מתירין מפני שיכול לומר לשחיטה מכרתיה. אמר רבה מי דמי התם אין אדם מצווה על שביתת בהמתו בשנה שביעית. הכא אדם מצווה על שביתת בהמתו בשבת. אמר ליה אביי וכל היכא דמצווה אסור והתנן בית שמאי אומר' לא ימכור אדם שדהו נירה בשביעית ובית הלל מתירין מפני שיכול להובירה. מתקיף לה רב אשי וכל היכא דאין אדם מצווה שרי והרי כלים דאין אדם מצווה על שביתת כלים בשביעית ותנן אלו הן כלים שאין האומן רשאי למוכרם בשביעית המחרישה וכל כליה העול והמזרה והדקר אלא אמר רב אשי כל היכא דאיכא למיתלא תלינן ואע"ג דמצווה היכא דליכא למיתלא לא תלינן ואע"ג דאינו מצווה: רבא זבין חמרא לישראל החשוד למכור לעובד כוכבים אמר ליה אביי מאי טעמא עבד מר הכי אמר ליה אנא לישראל זבני אמר ליה והא חשוד הוא ואזיל זבין לעובד כוכבים. אמר ליה וכי לעובד כוכבים מזבין לעולם ואינו מזבן לישראל. איתיביה אביי מקום שנהגו למכור בהמה דקה לכותים מוכרין מקום שנהגו שלא למכור אין מוכרין מאי טעמא אין מוכרין לכותים לאו משום דחשידי למכור לעובד כוכבים וכי תימא משום דחשידי ארביעה והתניא אין מעמידין בהמה בפונדקאות של עובדי כוכבים וכו' אבל מעמידין בהמה בפונדקאות של כותים זכרים אצל נקבות ונקבות אצל זכרים ואין צריך לומר זכרים אצל זכרים ונקבות אצל נקבות ומוסרין בהמה לרועה שלהן ומתייחדין עמהן ומתלוין עמהן ומוסרין

תוספות

מי דמי התם אין אדם מצווה על שביתת בהמתו בשביעית. פירש הקונט' הלכך ליכא למיגזר משום שכירות ושאלה ונסיוני ואי משום לפני עור לא תתן מכשול תלינן בשחיטה אבל גבי עובד כוכבים לענין שבת אדם מצווה על שביתת בהמתו בשבת ואיכא למיגזר משום הני עד כאן לשון הקונטרס וקשיא דא"כ מאי קפריך והרי שדה והא לא שייך בה שאלה ונסיוני תדע דהא לא אסרינן מכירת שדה לעובד כוכבים מהאי טעמא כי היכא דאסרי' בהמה גסה לכך נראה לפרש התם אין אדם מצווה על שביתת בהמתו בשביעית פירוש לפי שאין האיסור תלוי בגוף הבהמה אלא בגוף הקרקע ואפילו השאיל פרתו לעובד כוכבים לחרוש בה בשביעית אין שום איסור שביעית על הבהמה דאין כאן גנאי ויש להתיר למכור לישראל חשוד מטעם תלייה דאימר לשחיטה זבנה אבל גבי שבת שהאיסור תלוי בגוף הבהמה ואיכא איסור לבעלים אם יחרוש בו העובד כוכבים לפיכך אין להתיר למכרה מטעם תלייה דשחיטה ופריך והרי שדה דאדם מצווה על שביתת שדהו וכשהוא ביד ישראל אחר יש בו איסור דאורייתא אם זרע בו הישראל ותלינן להיתרא: **והרי כלים כו'.** תימה ודקארי לה מאי קארי לה וכי לא היה יודע דשאני כלים משום שלא היה במה לתלות וכל מה שהתרנו אינו אלא מטעם תליית שחיטה והובירה ושמא י"ל דהוה ס"ד דמקשה דהכא נמי יש לו לתלות שלצורך שנה אחרת הוא קונה ואפי' הכי אסור:

והמזרה. פ"ה שהוא רחת שהופכין בה התבואה וקורין אותה פל"א וקשיא דהא כתיב (ישעיה ל) ברחת ובמזרה אלמא תרי מילי נינהו לכך פר"י דהוא כלי א' של מחרישה: **והדקר.** פ"ה הוא מרא שקורין פשויו"ר וקשיא לר"י דהא אמרינן (ביצה דף ז:) והוא שיש לו דקר נעוץ ואין דרך [מרא] להניחו נעוץ בקרקע לכך נראה לו שהוא כלי המחרישה שקורין קולטר"א ודרכו להיות נעוץ בקרקע:

רבה זבין חמרא לישראל החשוד למכור לעובד כוכבים. ומפרש טעמיה דאיכא למיתלי דלישראל מזבין ליה וקשיא דהא רבה גופיה דחי לעיל טעמא דרב הונא דתליית שחיטה דפריך מי דמי וי"ל לבתר דשמע מיניה קבלה איהו עוד י"ל דלא דמי דלעיל ליכא למיתלי כל כך בשחיטה דרוצא לרדיא זבני ולספרים דגרסי לעיל רבא והכא רבה ניחא: **לעובד** כוכבים מזבין ליה לישראל לא מזבין כו'. ובמסקנא מסקינן דאסור למזבן לישראל חשוד וא"ת מאי שנא מלפני דלפני דלעיל (דף יד.) וי"ל דהתם מיירי בעובד כוכבים שאינו מוזהר על לפני עור לפיכך אין אנו חוששין אם העובד כוכבים ימכור לחבירו אבל הכא דמיירי בישראל החשוד אנו מוזהרין שלא יבא שום ישראל לידי תקלה על ידינו הר"ר אלחנן ועוד דחד לפני הוא שלא יחטא ישראל בשאלה ושכירות ונסיוני: **רהיט** בתריה. אע"ג דלעיל תלינן אימור לשחיטה זבנה הכא לא תלינן דלישראל מזבן לה שכך ימכור לזה כמו לזה:

לפרסאי

גמרא

ומנא תימרא דאמרינן כי האי גוונא דתנן [א]בש"א לא ימכור אדם פרה החורשת בשביעית ובה"א [א]מתירין מפני שיכול לשוחטה אמר [ב]רבה מי דמי התם אין אדם מצווה על שביתת בהמתו בשביעית הכא [ב]אדם מצווה על שביתת בהמתו בשבת א"ל אביי וכל היכא דאדם מצווה אסור והרי שדה דאדם מצווה על שביתת שדהו בשביעית [ג]ותנן [ד]בש"א לא ימכור אדם שדה ניר בשביעית ובה"א [ג]מתירין מפני שיכול להובירה מתקיף לה רב אשי וכל היכא דאין אדם מצווה שרי והרי כלים דאין אדם מצווה על שביתת כלים בשביעית ותנן [ה][ד]אלו הן כלים שאין אדם רשאי למוכרן בשביעית המחרישה וכל כליה העול והמזרה והדקר אלא אמר רב אשי כל היכא דאיכא למיתלא תלינן ואע"ג דמצווה וכל היכא דליכא למיתלי לא תלינן אע"ג דאינו מצווה רבה זבין ההוא חמרא לישראל החשיד למכור לעובד כוכבים א"ל אביי מ"ט עבד מר הכי א"ל אנא לישראל זביני א"ל והא אזיל ומזבין ליה לעובד כוכבים לעובד כוכבים קא מזבין לישראל לא קא מזבין איתיביה מקום שנהגו למכור בהמה דקה לכותים מוכרין שלא למכור אין מוכרין מ"ט אילימא משום דחשידי ארביעה ומי חשידי והתניא [ו][ה]אין מעמידין בהמה בפונדקאות של עובדי כוכבים זכרים אצל זכרים ונקבות אצל נקבות ואין צ"ל נקבות אצל זכרים וזכרים אצל נקבות [ז]ואין מוסרין בהמה לרועה שלהן ואין (א) מייחדין עמהם [ו]ואין מוסרין להם תינוק ללמדו ספר וללמדו אומנות אבל מעמידין בהמה בפונדקאות של כותים זכרים אצל נקבות ונקבות אצל זכרים ואין צ"ל זכרים אצל זכרים ונקבות אצל נקבות ומוסרין בהמה לרועה שלהן ומייחדין עמהם ומוסרין להם תינוק ללמדו ספר וללמדו אומנות אלמא לא חשידי ועוד תניא [ח][ז]אין מוכרין להם לא זיין ולא כלי זיין ואין משחיזין להן את הזיין ואין מוכרין להן לא סדן ולא קולרין ולא כבלים ולא שלשלאות של ברזל אחד עובד כוכבים ואחד כותי מ"ט אי נימא דחשידי אשפיכות דמים ומי חשידי האמרת ומייחדין עמהן אלא משום דאתי לזבונה לעובד כוכבים וכי תימא כותי לא עביד תשובה ישראל עביד תשובה והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה [ח]כדרך שאמרו אסור למכור לעובד כוכבים [ט]כך אסור למכור לישראל החשוד למכור לעובד כוכבים [י]רהיט בתריה תלתא פרסי וא"ד פרסא בחלא ולא אדרכיה א"ר דימי בר אבא כדרך שאסור למכור לעובד כוכבים [י][ט]אסור למכור ללסטים ישראל ה"ד אי דחשיד דקטיל פשיטא היינו עובד כוכבים ואי דלא קטיל אמאי לא לעולם דלא קטיל והב"ע במשמוטא דזימנין דעביד לאצולי נפשיה תנו רבנן אין מוכרין להן תריסין וי"א מוכרין להן תריסין מ"ט אילימא משום דמגנו עלייהו אי הכי אפילו חיטי ושערי נמי לא אמר [ל]רב

אי

רש"י

ומנא תימרא. דהיכא דאיכא (מ) למיתלי במכירה דלפני עור תלינן לקולא דתנן כו': **לא ימכור לו פרה החורשת בשביעית.** ישראל החשוד על השביעית לא ימכור לו חבירו פרה המלומדת לחרוש משום לפני עור וגו' (נ): **אין אדם מצווה על שביתת בהמתו בשביעית.** הלכך ליכא למיגזר משום שאלה ושכירות ונסיוני ואי משום לפני עור לא תתן מכשול תלינן בשחיטה אבל גבי עובד כוכבים לענין שבת אדם מצווה על שביתת בהמתו בשבת ואיכא למיגזר משום כל הני: **אדם מצווה על שביתת שדהו.** שנת שבתון יהיה לארץ (ס): **לא ימכור.** לו לישראל החשוד על השביעית: **שדה ניר.** חרושה דסתמא לזריעה קיימא ועבר אלפני עור: **להובירה.** לעשותה שדה בור שלא יזרענה: **המחרישה וכל כליה.** דסתמייהו לעבודת קרקע (ב) והשתא לאו משום שתא דלקמיה הכא קא זבין להו שהרי כל שעה הן מצויין: **המזרה.** פל"א שבו זורה את הגורן לרוח להעביר הקש וכשאין גורן עודר בה את הקרקע: **והדקר.** מרא פישור"א: **דאיכא למיתלי.** כגון בהמה ושדה ניר דשדה אדם קופץ לקנותו משום דאינו מצוי לו כל שעה לקנות ומשום שתא (ג) דלקמן קא זבין ליה: **דליכא למיתלי.** כגון כלים הללו: **חמרא.** ליכא למיתלי בשחיטה: **לישראל לא מזבן ליה.** בתמיה. הלכך תלינן בישראל: **בהמות זכרים אצל.** עובדי כוכבים זכרים דרבעי להו: **נקבות אצל.** עובדות כוכבים נקבות כדמפרש בפ' שני (לקמן דף כב:) דעובדי כוכבים מצויין אצל נשי חבריהן וזימנין דלא משכח לה ורבע לבהמה דישראל: **ואצ"ל זכרים אצל נקבות.** לפי שעובדת כוכבים נרבעת לזכר: **ואין מוסרין בהמה לרועה.** עובד כוכבים משום רביעה: **ואין מתייחדין עמהם.** שחשוד על שפיכות דמים: **ואין מוסרין להם תינוק.** דמשכי ליה למינות ועוד משום משכב זכור והן מוזהרין עליו דכתיב (בראשית ב) ודבק באשתו ולא בזכור (ע): **אלמא לא חשידי.** כותים ארביעה ואפי' הכי קתני בברייתא קמייתא דבהמה דקה תליא במנהגא הא בהמה גסה אסור לזבוני להו אלמא משום דהדר מזבין ליה לעובד כוכבים חיישינן: **אין מוכרין להן.** לעובדי כוכבים: **לא זיין.** סייף ורומח: **כלי זיין.** בית יד לרומח ונדן לסייף: **סדן.** לשום בו רגלי איש ובלשון אשכנז סטו"ק בלע"ז ציפ"י: **כבלים.** בוי"ש בלע"ז: **שלשלאות.** פרוי"ש וכל הנך משום דלא ליזקו בהו ישראל: **מ"ט.** אכותי קאי: **אי נימא.** משום דכותים אשפיכות דמים חשידי: **והא אמרת.** לעיל מתייחדין עמהם אלמא לא חשידי: **לא עביד תשובה.** לחזור בו ולחוש לדברי חכמים שאסרוהו למכור לעובד כוכבים: **עביד תשובה.** ולייט ולא מזבין ליה לעובד כוכבים: **רהט.** רבה: **בתריה.** דההוא ישראל למיהדר ולמיזבן חמרא מיניה: **בחלא.** בין החולות מקום קשה להילוך: **ולא אדרכיה.** לא השיגו. ודומה לו בפלגש בגבעה (שופטים כ) כתרו את בנימין הרדיפוהו מנוחה הדריכוהו (פ) בעריהם מקום מנוחתם השיגום השבטים לבני בנימין: ה"ג **לעולם דלא קטיל ובמשמוטא דעביד לאצולי נפשיה.** לסטים השומט ממון מיד בעליו ונמלט והולך וכשרודפין אחריו נלחם ומציל עצמו ומאבד זה את ממונו:

אי

מסורת הש"ס

א) שביעית פ"ה מ"ח, **ב)** ס"א רבא, **ג)** [ל"ל ותניא], **ד)** תוספתא פ"ג דשביעית ע"ש, **ה)** שביעית פ"ה מ"ו, **ו)** [תוספ' רפ"ג], **ז)** לקמן כב:, **ח)** [תוספ' פ"ב ה"א], **ט)** [ע' תוס' לקמן כב. ד"ה תיפוק], **י)** [כתובות ס:], **כ)** [בס"א נוסף: קך], **ל)** [ברא"ש איתא רב פפא], **מ)** למיתלי בלפני עור כל"ל. ל"ס, **נ)** [ויקרא יט], **ס)** [ויקרא כה], **ע)** [סנהדרין נח.], **פ)** נ"ל אבל הערים שהם נוחי' בהם שם הדביקוהו הדריכוהו השיגוהו כו' וכן פירש"י בשופטים, **צ)** רש"א,

◆

הגהות הב"ח

(א) גמ' ואין מתייחדין עמהם: **(ב)** רש"י ד"ה המחרישה וכו' לעבודת קרקע והכא לאו משום שתא דלקמיה קא זבין להו השתא שהרי כל שעה: **(ג)** ד"ה דאיכא וכו' שתא דלקמיה קא זבין ליה:

◆

לעזי רש"י

פל"א [פיל"א]. יעה.

פישור"א [פושוי"ר]. מעדר.

שטו"ק. סד (לכבילת רגלים).

ציפ"י [צי"ף]. סד (לכבילת רגלים).

בווי"ש [בויא"ש]. כבלים.

פרויי"ש [פיריי"ש]. שלשלאות, אזיקים.

◆

רבינו חננאל (המשך)

להם תינוק ללמדו ספר וללמדו אומנות. אלמא כותים לא חשידי ארביעה אלא מאי טעמא מקום שנהגו שלא למכור לכותים בהמה דקה אין מוכרין להן דחיישינן דלמא מזבני אינהו לעובדי כוכבים. ועוד תניא אין מוכרין להם כלי זיין ואין משחיזין להן זיין ואין מוכרין להן סכין ולא כבלין ולא קולרין ולא שלשלאות של ברזל אחד עובד כוכבים ואחד כותי וכי תימא ישראל אפשר דעביד תשובה כותי לא עביד תשובה והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה כדרך שאסור למכור לעובד כוכבים כך אסור למכור לישראל החשוד למכור לעובד כוכבים רהיט רבא בתריה דההוא ישראל החשוד תלתא פרסי בחלא כדי לאהדורי ההוא חמרא דזבין ליה. ולא אדרכיה. וכן אסור למכור לליסטים ישראל זיין וכלי זיין ואע"ג דלא חשיד למיקטל אלא משמשטא בעלמא דזימנין דעביד לאצולי נפשיה מקטלא. ת"ר אין מוכרין להן תריסין.

[א]אי אפשר ה"נ איכא דאמרי תריסין היינו טעמא דלא דכי שלים זינייהו קטלי בגוייהו ויש אומרים מוכרים להם תריסין דכי שלים זינייהו מערק ערקי אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה הלכה כיש אומרים אמר רב אדא בר אהבה [א]אין מוכרין להן עששיות של ברזל מ"ט משום [ב]דחלשי מינייהו כלי זיין אי הכי אפילו מרי וחציני נמי אמר רב זביד בפרזלא הינדואה והאידנא דקא מזבנינן (א) א"ר [ג]אשי לפרסאי [ב]דמגנו עילוון: עגלים וסייחים: תניא [ד]רבי יהודה מתיר בשבורה מפני שאינה יכולה להתרפאות ולחיות אמרו לו והלא מרביעין עליה ויולדת וכיון דמרביעין עליה ויולדת אתו לשהויה אמר להן לכשתלד אלמא לא מקבלת זכר: בן בתירא מתיר בסוס: [ה]תניא בן בתירא מתיר בסוס מפני שהוא עושה בו מלאכה שאין חייבין עליה חטאת ורבי אוסר מפני ב' דברים אחד משום תורת כלי זיין ואחד משום תורת בהמה גסה בשלמא תורת כלי זיין איכא דקטיל בסחופיה אלא תורת בהמה גסה מאי היא אמר רבי יוחנן לכשיזקין מטחינו ברחיים בשבת א"ר יוחנן [ו]הלכה כבן בתירא איבעיא להו שור של פטם מהו תיבעי לרבי יהודה תיבעי לרבנן תיבעי לרבי יהודה עד כאן לא קא שרי רבי יהודה אלא בשבורה דלא אתי לכלל מלאכה אבל האי דכי משהי ליה אתי לכלל מלאכה [ג]אסור או דלמא אפילו לרבנן לא קא אסרי התם אלא דסתמיה לאו לשחיטה קאי אבל האי דסתמיה לשחיטה קאי אפילו רבנן שרו ת"ש דאמר רב יהודה אמר שמואל של בית רבי היו מקריבין שור של פטם ביום אידם חסר ד' ריבבן שאין מקריבין אותו היום אלא למחר חסר ד' ריבבן שאין מקריבין אותו חי אלא שחוט חסר ד' ריבבן שאין מקריבין אותו כל עיקר מ"ט לאו משום דלמא אתי לשהויי וליטעמיך שאין מקריבין אותו היום אלא למחר מאי טעמא אלא רבי מיעקר מילתא בעי וסבר יעקר ואתי פורתא וכי משהי ליה בריא ועביד מלאכה אמר רב אשי אמר לי זבידא בר תורא משהינן ליה ועביד על חד תרין:

מתני' [ד]אין מוכרין להם דובין ואריות וכל דבר שיש בו נזק לרבים אין בונין עמהם בסילקי גרדום איצטדייא ובימה אבל בונין עמהם [ז]בימוסיאות ובית מרחצאות [ה]הגיע[ח] לכיפה שמעמידין בה עבודת כוכבים אסור לבנות:

גמ' אמר רב חנין בר רב חסדא ואמרי לה אמר רב חנן בר רבא אמר רב [ו]חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס אבל לא למכירה ואני אומר אף למכירה מקום שנהגו למכור מוכרין מקום שנהגו שלא למכור אין מוכרין תנן אין מוכרין להן דובין ואריות ולא כל דבר שיש בו נזק לרבים טעמא דאית ביה נזק לרבים הא לית ביה נזק לרבים שרי אמר רבה בר עולא בארי שבור

ואליבא

אי אפשר. בלא איבה: **דכי שלים זינייהו.** כשלים כלי זיינן במלחמה קטלי בתריסין: **עששיות.** חתיכות עבות שקורין מש"ש: **דחלשי מינייהו.** מחלישין אותן בקורנס עד שנעשו דקות ועושין מהן כלי זיין: **אפילו מרי.** פושיו"ר: **וחציני.** דולדורי"א. לא נזבין להו דחלשי מינייהו כלי זיין: **בפרזלא הינדואה.** של ארץ הודו שאין עושין אותה אלא לכלי זיין: **דמגני עילוון.** נלחמים לשמור העיר ואת יושביה: **שאינה יכולה להתרפאות.** ומסתמא לשחיטה זבנה ולא משהי ליה ולא חזי ליה ישראל בי עובד כוכבים דתיפוק חורבה מיניה לזבוני שלימה: **והלא מרביעין עליה.** ומשהו לה ומאן דחזי לה בי עובד כוכבים יליף מינה לזבוני שלימה: **לכשתלד.** תאסרוהו דלא תלד לעולם: **דקטיל בסיחופיה.** מלמדהו להרוג בידו את הנופלים במלחמה. סיחופיה מכת יד בהמה וחיה קרי סיחופא שמכה כלפי מטה כמו סחופי כסא (שבת דף סו:). אדנטי"ר בלע"ז: **תורת בהמה גסה מאי היא.** כלומר איסור טעם מכירת בהמה גסה מאי היא הא לא עביד מלאכה דחייב חטאת דנגזור משום נסיוני: **מטחינו ברחיים.** ואב מלאכה היא: **שור של פטם.** שפיטמו ושמן מאד ואינו ראוי למלאכה: **מהו.** למוכרו לעובד כוכבים: **אבל האי דאתי לכלל מלאכה אסור.** דמשהו ליה וחזו ליה לאחר זמן בידיה. ואע"ג דהשתא ליכא למיחש לנסיוני מיהו נפקא מינה חורבה למכור שאר שוורים לעובד כוכבים: **לאו לשחיטה קיימא.** דכחושה ומשהו לה לגדל וולדות: **מקריבין.** מס ודורון למלך: **שור של פטם.** ועבודת בזיון היתה: **חיסר ד' ריבבן.** הוציא ד' ריבואות ממון לבטל שלא יקריבוהו ביום אידם: **אלא למחר.** ולמיעקר פורתא מיכוין: **וכי משהו ליה בריא ועביד מלאכה.** אתקפתא היא כלומר ואי משהו ליה בריא תו למעבד מלאכה דקא בעית למיסריה: **בריא.** מתחזק: **זבידא.** פטם היה: **בר תורא.** שור שפטמוהו משהי ליה עד דכחיש: **ועביד על חד תרין.** בשוורים אחרים: **מתני' בסילקי.** לשון טירה גבוהה היא כדאמר בסדר יומא (דף כה.) לשכת הגזית כמין בסילקי גדולה היתה. ושם דנין בני אדם ומפילין אותו ומת: **גרדום.** בנין אחד הוא לדון נפשות כמו שנים שעלו לגרדום בר"ה (דף יח.): **איצטדיית.** מקום שעושין שם (ב) איצטדנית שור כמו שור האיצטדין (ב"ק לט.) מנגח והורג אנשים ושחוק הוא להם: **בימה.** נמי כעין מגדל קצר הוא וגבוה כדאמר במס' סוטה (דף מא.) בימה של עץ עושים לו בעזרה ואנו קורין אותו אלמבר"א והיו עושין אותו לדחוף משם איש להמיתו. ובכל אלה יש נזק לרבים וכדי שלא יתפש ישראל שם אסור לבנות עמהם: **בימוסיאות** גרסינן. בנין שאינו לצורך עבודת כוכבים (ג) ומפרש לקמן בפרק רבי ישמעאל (דף נג:) וקורין לו אלט"ר דקתני בימוסיאות של עובדי כוכבים מותרין ומאי בימוס בימה של אבן אחת ומקריב זבחים דהוי תשמיש דתשמיש לעבודת כוכבים: **ומרחצאות.** בקרקע הן עשוין עמוקין מאד והמים נופלין מתחת ואנשים רוחצים מלמעלה ע"ג הנסרים: **כיפה.** אריוולד"י. דרך עובדי כוכבים להעמיד דמות אפרודיטא בבית המרחץ שלהן [לקמן מד:]: **גמ' כבהמה דקה לפירכוס.** כדאמר גבי בהמה מסוכנת בשחיטת חולין (דף לז.) בהמה דקה שפשטה ידה אחר שחיטתה ולא החזירה אסורה דבהמה מסוכנת היא ואינה מותרת עד שתפרכס ואם לא פרכסה הויא כמתה קודם שחיטה ופישוט יד לדקה אינה אלא הוצאת נפש אבל גסה בין פשטה ולא כפפה בין כפפה ולא פשטה פירכוס היא וכשרה הכי מפרש התם וחיה גסה נמי דרכה לפשוט יד בהוצאת נפש הלכך שחט חיה גסה מסוכנת ולא פרכסה אלא פשטה ידה ולא החזירה אסורה: **אבל לא למכירה.** למיתלי במנהגא אלא כבהמה גסה היא ובכל מקום אין מוכרין: **הא.** ארי דלית ביה ניזקא כגון ארי תרבות שרי אלמא חיה גסה מוכרין להן וקשיא לרב וסייעתא לרב חנן: **בארי שבור.** הא דקתני מתני' דארי תרבות שרי בארי שבור:

ואליבא

לפרסאי דמגנו עלן. ונראה דאנן נמי שרינן השתא למכור לעובדי כוכבים כלי זיין מהאי טעמא:

מרביעין עליה ויולדת. וזכר נמי יכול להרביעו על כמה נקבות:

אלמא לא מקבלת זכר. לאו משום דסבר טריפה אינה יולדת דבפרק אלו טריפות (חולין דף נז:) בעי למימר לר' יהודה דיולדת אלא דלא מקבלת זכר וכדמשמע לישנא מדלא קאמר אלמא דלא ילדה ט): **אלא** תורת בהמה גסה מאי היא. קשה לימא דלית ליה חי נושא את עצמו בעופות כרבנן וי"ל מדאסר רבי משום תורת כלי זיין משמע דאפילו המיוחד לרכיבת אדם דמודו כ"ע דחי נושא את עצמו וא"כ תורת בהמה גסה מאי היא וג' מחלוקות בדבר: **אבל** האי דאי משהי ליה אתי לכלל מלאכה. תימה ל"ל האי טעמא תיפוק ליה משום דאי משהי ליה לפיטום אתי למימר כחוש מכרו לו כי היכי דגזרי רבנן בשבורה דלא ליתי למימר שלימה מכרה לו וי"ל דודאי בשבורה יש לגזור דכיון דרבנן אית להו מרביעין עליה זכר א"כ משהה לו זמן מרובה אבל בזמן מועט דפיטום לית לן למיגזר אי לאו טעמא דחזי למלאכה: **אבל** האי דלשחיטה קאי. לאו דוקא נקט האי דהא בסתם שוורים גופייהו אמרינן אימור לשחיטה זבינהו אלא להכי נקט הכי דאתא לאפוקי בהמה גסה דמתני' דמיירי בבהמה טמאה נקט הכי אבל בבהמה טהורה תלינן בשחיטה ואע"ג דסתם שוורים נמי לרדיא זביני:

ארי

עין משפט
נר מצוה

עד א מיי' פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ח ופי"ב מהל' רוצח הלכ' יב סמג לאוין מה טור ש"ע י"ד סי' קנא סעי' ה:

עה ב מיי' שם הלכה ט ופי"ב מהל' רוצח הלכה יג טור ש"ע שם סעיף ו:

עו ג מיי' פ"כ מהל' שבת הלכה ד:

עז ד מיי' פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ח ופי"ב מהל' רוצח הל' יב סמ"ג לאוין מה טוש"ע י"ד סי' קנא סעיף ה:

עח ה מיי' פ"ט מהל' עבודת כוכבים הל' יא סמג שם טור ש"ע י"ד סי' קמג סעיף ב:

עט ו מיי' פ"ד מהל' מאכלות אסורות הלכה יד סמג לאוין קלב טור ש"ע י"ד סי' יז סעיף א:

◆

רבינו חננאל

ויש אומרים מוכרין להן תריסין. אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה הלכתא כיש אומרים מאי טעמא דכי שלים זינייהו מיערק ערקי. (הא דאמרו אין מוכרין להן תריסין ויש אומרים מוכרין להן תריסין אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה הלכתא כיש אומרים). מ"ט עששות של ברזל אוקימנא בפרזלא הינדואה. והאידנא דמזבנינן לפרסאי משום דאגנו עילוואן. וכל מקום אין מוכרין להן בהמה גסה עגלים וסייחין שלמין ושבורין. בן בתירא מתיר בסוס. תניא בן בתירא מתיר מפני שעושה בו מלאכה שאין חייבין עליה חטאת. פי' רוכב עליו בלבד אבל אינו חורש עמו ולא מלאכה אחרת כיוצא בה ואע"ג דר' יהודה אוסר למכור סוס לעובד כוכבים מפני שני דברים אחד שהורג בסיחופיה פי' בידיו ושיניו [ועוד] כשמזקין מטחינו בריחים: **ירושלמי** כשמזקין כודנו בריחים הא אמר ר' יוחנן הלכה כבן בתירא ור' יהודה מתיר בשבורה שאינה יכולה להתרפאות ולחיות. הא דאמר רב יהודה אמר שמואל של בית ר' היו מקריבין שור של פטם ביום אידם. פי' זה שאמר מקריבין מנחה היו נותנין לבית קיסר מלשון תרגום מנחה תקרובתא אבל לא להקרבה לעבודת כוכבים ח"ו. ואעפ"כ חסר ד' רבוון כלומר נתן שוחד כדי שלא יהיו מקריבין ומדרינן אותו ביום אידם עצמו אלא למחר. ועוד השחיד שלא להדרינו להן חי אלא שחוט. ואסיק' ביקש רבי לבטל הדבר ועשה מעט מעט. בשנה אחת ביטל מלשלחו להן ביום אידם אלא למחר ובשנה אחרת ביטל מלשלחו חי אלא שחוט ובשנה אחרת ביטלו לגמרי: אמר רב אשי אמר לי זבידא בר תורא דמפטמינן ליה ומשהינן ועביד מלאכה כתרי תורי: **מתני'** אין מוכרין להן דובין ואריות ולא כל דבר שיש בו ניזקא לרבים. אמר רב חנן בר רבא אמר רב חיה גסה הרי היא אסורה לפירכוס כבהמה דקה אבל לא למכירה לעובד כוכבים ואני אומר אף למכירה מקום שנהגו למכור מוכרין מקום שנהגו שלא למכור אין מוכרין להן: [גמ'] ומקשי' אין מוכרין להן דובין ואריות מפני שיש בהן נזק לרבים כלומר מזיקין לרבים. הא חיה גסה שאינה מזקת שרי ופריק רבא בר עולא מתני' דדייקת מינה הא חיה שאינה מזקת לרבים שרי בארי שבור

מסורת הש"ס

א) [פי' כמו אם והרבה אי משמשים בלשון אם], **ב)** [ע' רש"י חולין יז: ד"ה מחליש וכו' גרס הכא דחשלי], **ג)** [ברא"ש איתא רב פפא], **ד)** [בכורות ב: תוספתא פ"ב ה"א], **ה)** שבת לד. [תוספתא פ"ב ה"א], **ו)** [עי' תוי"ט פ"ד מ"ג דפסחים ד"ה בן בתירא דהרמב"ם והר"ב לא גרסו להא], **ז)** [גיר' הערוך בערך דמוס ג' דימוסיאות ועי' תוס' לקמן עמוד ב' ד"ה בימוסיאות וכן גרס הרב מברטנורה וע"ש בתוי"ט], **ח)** [תוס' השייך לכאן הוא לקמן יט:], **ט)** [ועי' תוס' חולין נז: ד"ה ולמאי ותוס' בכורות ב: ד"ה דלא]:,

◆

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמר רב אשי. נ"ב גירסת הר"ן וע"ש אין דאמר רב אשי כו': **(ב)** רש"י ד"ה איצטדייא וכו' איצטדינות כמו שור האיצטדין שור שהוא מנגח והורג אנשים מרחוק ושחוק: **(ג)** ד"ה בימוסיאות וכו' שאינו לצורך עבודת כוכבים וקורין לו אלט"ר ומפרש לקמן בפ' ר' ישמעאל אהא דקתני בימוסיאות של עובדי כוכבים מותרין מאי מזבח ומאי בימוס בימה של אבן אחת מזבח של אבנים הרבה ומקריב עליה זבחים דהוי:

◆

לעזי רש"י

מש"ש [משי"ש]. ערימות.
פושיו"ר [פושוי"ר]. מעדר.
דולדורי"א [דולידויר"א]. מעצד (מעין גרזן).
אדינטי"ר. להפיל.
אלמבר"א [אלמינבר"א]. בימה.
אלטי"ר. מזבח.
אריוולד"י [אר"ק וולו"ד]. קמרון.

◆

מוסף רש"י

שאינה יכולה להתרפאות. ולעשות מלאכה בשבת (בכורות ב:).

ואליבא [א]דרבי יהודה רב אשי אמר סתם ארי שבור הוא אצל מלאכה מיתיבי [ב]כשם שאין מוכרין להן בהמה גסה כך [א]אין מוכרין להן חיה גסה ואפילו במקום שמוכרין להן בהמה דקה חיה גסה אין מוכרין להן תיובתא דרב חנן בר רבא תיובתא רבינא רמי מתניתין אברייתא ומשני תנן אין מוכרין להן דובין ואריות ולא כל דבר שיש בו נזק לרבים טעמא דאית ביה נזק הא לית ביה נזק מוכרין ורמינהי כשם שאין מוכרין בהמה גסה כך אין מוכרין חיה גסה ואפילו במקום שמוכרין בהמה דקה חיה גסה אין מוכרין ומשני בארי שבור ואליבא דר' יהודה רב אשי אמר סתם ארי שבור הוא אצל מלאכה מתקיף לה רב נחמן מאן לימא לן דארי חיה גסה היא דלמא חיה דקה היא רב אשי דייק מתניתין ומותיב תיובתא תנן אין מוכרין להן דובים ואריות ולא כל דבר שיש בו נזק לרבים טעמא דאית ביה נזק הא לית ביה נזק מוכרין וטעמא ארי דסתם ארי שבור הוא אצל מלאכה אבל מידי אחרינא דעביד מלאכה לא תיובתא דרב חנן בר רבא תיובתא וחיה גסה מיהת מאי מלאכה עבדא אמר אביי אמר לי מר יהודה דבי מר יוחני טחני ריחים בערודי א"ר זירא כי הוינן בי רב יהודה אמר לן גמירו מינאי הא מילתא דמגברא רבה שמיע לי ולא ידענא אי מרב אי משמואל חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס כי אתאי לקורקוניא אשכחתיה לרב חייא בר אשי ויתיב וקאמר משמיה דשמואל חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס אמינא ש"מ משמיה דשמואל איתמר כי אתאי לסורא אשכחתיה לרבה בר ירמיה דיתיב וקא"ל משמיה דרב חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס אמינא ש"מ איתמר משמיה דרב ואיתמר משמיה דשמואל כי סליקת להתם אשכחתיה לרב אסי דיתיב וקאמר אמר רב חמא בר גוריא משמיה דרב חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס אמרי ליה ולא סבר לה מר דמאן מרא דשמעתתא רבה בר ירמיה א"ל [ג]פתיא אוכמא מינאי ומינך תסתיים שמעתא איתמר נמי א"ר זירא אמר רב אסי אמר רבה בר ירמיה אמר רב חמא בר גוריא אמר רב חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס: אין בונין כו': אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן ג' בסילקאות הן של מלכי עובדי כוכבים ושל מרחצאות ושל אוצרות אמר רבא ב' להיתר ואחד לאיסור וסימן [1]לאסור מלכיהם בזיקים ואיכא דאמרי אמר רבא כולם להיתר והתנן אין בונין עמהן בסילקי גרדום איצטדייא ובימה אימא של גרדום ושל איצטדייא ושל בימה ת"ר [ד]כשנתפס ר"א למינות העלהו לגרדום לידון אמר לו אותו הגמון זקן שכמותך יעסוק בדברים [ה]בטלים הללו אמר לו נאמן עלי הדיין כסבור אותו הגמון עליו הוא אומר והוא לא אמר אלא כנגד אביו שבשמים אמר לו הואיל [ו]והאמנתי עליך [ז]דימוס פטור אתה כשבא לביתו נכנסו תלמידיו אצלו לנחמו ולא קיבל עליו תנחומין אמר לו ר"ע רבי תרשיני לומר דבר אחד ממה שלימדתני אמר לו אמור אמר לו רבי שמא מינות בא לידך

והנאך

ואליבא דר' יהודה. דשרי דכוותיה בבהמה גסה אבל לרבנן אסור ולרבי יהודה נמי ארי שלם אסור וחיה גסה כבהמה גסה כרב: **רב אשי אמר.** אפילו תימא בארי שלם ומתני' ר' יהודה היא דשרי בשבורה וכל אריות שבורין הן אצל מלאכה דארי לאו בר מלאכה הוא אבל רבנן דאסרי בשבורה אסרי נמי בארי ור' יהודה נמי בשאר חיה גסה כגון ערוד דטחני בהו ריחיא כדלקמן מודה דאין מוכרין: ה"ג **ואפילו במקום שמוכרין להם בהמה דקה חיה גסה אין מוכרין.** וש"מ חיה גסה אינה כבהמה דקה למכירה: **תיובתא דרב חנן בר רבא.** דאמר [ע"א] ואני אומר אף למכירה: **רבינא רמי מתני' אברייתא כו' חיה גסה אין מוכרין.** וארי תרבות קתני מתניתין דמוכרין ואע"ג דחיה גסה הוא: ה"ג **מתקיף לה רב נחמן מאן לימא לן דהאי ארי חיה גסה הוא דלמא חיה דקה הוא: ורב אשי דייק ממתני' (כו') ומותיב תיובתא** ולא גרסינן **ומותיב מברייתא.** והכי פירושו אנן אותבינן לעיל לרב מדוקיא דמתניתין דנקט דבר שיש בו נזק הא ארי תרבות שרי וקס"ד דהוא הדין לשאר חיה גסה ורב אשי שנייה אליבא דרב ארי שאני דשבור הוא אצל מלאכה ומהך דוקיא דנקט במתני' ארי הא שאר חיה דבת מלאכה היא כדלקמן אע"ג דליכא ניזקא אסור דייק רב אשי ומותיב בתיובתא לרב חנן בר רבא דפליג עליה דרב. וגרסינן במסקנא תיובתא דרב חנן בר רבא: **דבי מר יוחני טחני ריחיא בערודי.** חמור הבר: **רב יהודה.** תלמידו דרב ותלמידו דשמואל: **להתם.** לארץ ישראל: **לא סבר לה מר.** דהא שמעתא רבה בר ירמיה אמרה משמיה דרב אנא אשכחתיה בסוריא דיתיב וקאמר לה משמיה דרב אלמא איהו קיבלה מיניה ואת אמרת רב חמא בר גוריא קיבלה מרב: **פתיא אוכמא.** כלי שחור כמו (לקמן דף לג:) הני פתוותא דבי מיכסי אוכמא שנשתחר ע"י מלאכה. כלומר גם אתה רגיל ותדיר בתורה כמו (ברכות דף כח.) מכותלי ביתך ניכר שפחמי אתה חכמה מפוארה בכלי מכוער (תענית דף ז.) דרכן של תלמידי חכמים שמצטערין על לימוד תורה ואינם מכבסים בגדיהם: **מינאי ומינך.** מינאי דאמינא לך משמיה דרב חמא ומינך דשמעת ליה מדרבה בר ירמיה: **תסתיים שמעתא.** תיאמר שמועה בשם אומרה דהכי הוה דרב חמא בר גוריא קיבלה מרב ורבה קיבלה מרב חמא: **ושל אוצרות.** לסגולת המלך בונין בנין חזק: **להיתר.** בונין עמהן: **ואחד.** הוא של איסור שאין בונין עמהן: **לאסור מלכיהם.** של מלכים אסור שדנין שם נפשות: **והתנן אין בונין עמהן בסילקי.** אלמא איכא בסילקי דאסירי: **בסילקי של גרדום.** אבל בסילקי סתמא שהיא לדירת מלכים מותרת: **למינות.** מינין[ח] תפסוהו לכופו לעבודת כוכבים: **עליו** [ט][הוא] אומר. כלומר הדין עמך דדברים בטלין הן: **והוא לא אמר.** כן אלא נאמן עלי הדיין האמת שבאמת דנני ליתן לי צרה שפשעתי לקוני: **האמנתי.** במה שדנתני[י] עליך: **דימוס פטור אתה.** דימוס היא היתה שם יראתו ונשבע בה:

והנאך

ארי שבור הוא אצל מלאכה. פ"ה דאתיא כר' יהודה דשרי בשבורה אבל רבנן דאסרי בשבורה אסרי נמי בארי ור"י אומר דאפילו כרבנן נמי אתיא דעד כאן לא אסרי רבנן אלא משום דאתי למימר שלימה מכרה לו אבל בארי לא שייך האי טעמא דלעולם שבור הוא אצל מלאכה: **מתקיף** לה רב נחמן כו'. פר"י דאשנויא דלעיל נמי קאי ויש ספרים שהוא כתוב נמי לעיל ובחנם נמחק: **רב** אשי דייק ממתניתין. אומר ר"י דדייק נמי מן המשנה דארי חיה גסה הוא דדוקא ארי שהוא שבור אצל מלאכה דאי ס"ד דחיה דקה הוא וחיה דקה נמי אסורה א"כ ה"ל למימר סתם כל חיה שיש בה נזק לרבים אין מוכרין: [כ] **בימוסיאות.** פ"ה בימה של אבן אחת שמקריבין עליהן זבחים לעבודת כוכבים וקורין להם אלט"ר וכו' ולהכי שרו דלא הוו אלא תשמיש לתשמישי עבודת כוכבים וקשיא דלא משתמיט דקרי לבימוס משמש למשמשיה אלא משמש לעבודת כוכבים עצמה קרי בימוס כדתנן לקמן פרק כל הצלמים (דף מז:) אבן שחצבה תחילה לבימוס ופ"ה לשם מקום מושב עבודת כוכבים עצמה ועובדי הבימוס כעובדי עבודת כוכבים עצמה ואמר נמי (לקמן נג:) בימוסיאות של מלכי עובדי כוכבים אסורין מפני שמעמידין עליהם עבודת כוכבים בשעה שהמלכים עוברין אלמא ממש תשמיש עבודת כוכבים עצמה הוא ועוד דנהי נמי שהוא משמש למשמשי עבודת כוכבים מאי מותר לבנות עמהן וכי הוא סברא להתיר לבנות עמהן מקום שיקטירו עליו במחתה לעבודת כוכבים לכך נראה לר"י כגירסת הערוך [ל] שפירש דימוסיאות בדל"ת והוא לשון מרחצאות כדאמרי' בשבת פרק חבית (דף קמז:) אסור לישב בקרקעיתה של דימוסיאות מפני שמעלת ומרפאה וכן אמר (שם) מיא דדמוסיא וחמרא דפרוגיתא קפחו עשרת השבטים ואמרי' נמי במדרש למחר אני פותח להם מרחצאות ודימוסיאות ובפירוש רשב"ס כתב דימוסיאות ופירש שהוא בנין שלא לצורך עבודת כוכבים: **דימוס** פטור אתה. פי' ברחמי עבודת כוכבים שלו נשבע כי דימוס לשון רחמים הוא כדאמרי' בירושלמי דשביעית (פ"ט) במעשה דר"ש בן יוחי אחר דנפק מן מערתא חמא חד צד עופות שמע בת קלא כד הוה אמרה דימוס הוה פסגה פי' היה העוף נמלט מן הפח וכד הוה אמרה ספיקולא הוה מתצדא פי' הוה מתלכדא בפח קולא הוא תרגום של פח אלמא משמע דדימוס הוא לשון רחמים ושמעת מן הדא אפי' ציפורא קלילא מבלעדי שמיא לא מתצדא כל שכן בר איניש:

ויעקב

עין משפט נר מצוה

פ א מיי' פ"כ מהל' שבת הל' ה:

◆

רבינו חננאל

ואליבא דרבי יהודה דתנינן במתני' רבי יהודה מתיר בשבורה. מר בר רב אשי אמר סתם ארי שבור הוא אצל מלאכה כלומר מאי טעמא פרקת שבור דלאו בר מיעבד מלאכה הוא אפי' שלם הרי אינו עשוי למלאכה לא לחרוש ולא לטחון [א] ודחינן תוב ומאן לימא דארי חיה גסה הוא דלמא חיה דקה הוא ומשום דאית ביה ניזקא אסיר הא לית ביה ניזקא שרי איני והתניא כשם שאין מוכרין להם בהמה גסה כך אין מוכרין להן חיה גסה. ואפי' במקום שמוכרין להן בהמה דקה חיה [ב] דקה אין מוכרין להן. ועלתה בתיובתא. רבינא רמי מתני' אברייתא ומשני בארי שבור ואליבא דר' יהודה דמתיר בשבורה רב אשי דייק מתני' ומותיב תיובתא ופשוטות הן וחיה גסה מיהת מאי מלאכה עבדה ופשטנא דטחני בהו בערודי בבית הריחים: **פים'** אין בונין עמהם בסילקי וגרדון פי' גרדון בלשון יון בית המשפט אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן שלש בסילקאות הן של מרחצאות ושל אוצרות מותר לישראל לבנות בהן של מלכי עובדי כוכבים אסור וסימן לאסור מלכיהם בזיקים כלומר של מלכים אסור רבה אמר הללו כולן מותר ולא תימא במתני' אין בונין עמהן בסילקי וגרדון [ג] פי' אמרו עליו שמודה [ד] בשתי רשויות ודברים כיוצא בהן: אמר לו אותו הגמון זקן שכמותך יתעסק בדברים בטלין הללו אמר לו נאמן [עלי] הדיין כסבור אותו הגמון עליו הוא אומר כלומר האמינו על עצמו והוא לא נתכוין אלא כנגד אלהינו שבשמים אמר לו הואיל וכך שהאמנתי עליך דימוס פטור אתה פי' בשבועה

א) לפני רבינו הי' הגי' גם כאן ומאן לימא לן וכן כתבו התוס' בד"ה מתקיף דיש ספרים שהוא כתוב נמי לעיל.

ב) כ"ה הגי' בתוספתא פ"ב דאפי' חיה דקה אין מוכרין וגי' רש"י ז"ל דגרס חיה גסה לע"ק דא"כ היינו רישא.

ג) נראה דטס"ה וצ"ל אלא בסילקי של גרדום וכו': כשנתפס ר"א למינות פי' וכו'.

ד) אולי צ"ל אמרו לו שיודה בשתי רשויות וצ"ע.

מסורת הש"ס

א) [לעיל יד:], ב) [תוספתא רפ"ב], ג) [ברכות נ. פסחים פח. מגילה יד:], ד) [תוספתא חולין פ"ב ה"ו], ה) [ליתא בתוספ'], ו) והאמנתני. יעב"ץ, ז) [עי' ערוך ערך דמוס ב' ובמוסף הערוך שבלשון יוני השבועה שנשבע הפרקליט לפטור איש חייב מיתה נקרא דימוס], ח) בס"א: מיני רומיים, ט) כ"ה בדפו"י, י) בע"י: שדנתי, כ) [שייך לע"א במשנה], ל) [ערך דמוס ג],

◆

תורה אור השלם

1. לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל: תהלים קמט ח

◆

מוסף רש"י

פתיא. כלי חרס, כדאמר (לקמן לג:) הני פתותא דבי מכסי (ברכות נ.). **מינאי ומינך תסתיים שמעתא.** כלומר על ידי ועל ידך תתפרש אמיתו של דבר (מגילה יד:).

והנאך ועליו נתפסת אמר לו עקיבא הזכרתני פעם אחת הייתי מהלך בשוק העליון של ציפורי ומצאתי א)אחד ויעקב איש כפר סכניא שמו אמר לי כתוב בתורתכם [1]לא תביא אתנן זונה [וגו'] מהו לעשות הימנו בהכ"ס לכ"ג ולא אמרתי לו כלום אמר לי כך ב)לימדני [2][כי] מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה ישובו ממקום הטנופת באו למקום הטנופת ילכו והנאני הדבר על ידי זה נתפסתי למינות ועברתי על מה שכתוב בתורה [3]הרחק מעליה דרכך זו מינות ואל תקרב אל פתח ביתה זו הרשות ואיכא דאמרי הרחק מעליה דרכך זו מינות והרשות ואל תקרב אל פתח ביתה זו זונה וכמה אמר רב חסדא [א]ארבע אמות ורבנן [האי] מאתנן זונה מאי דרשי ביה כדרב חסדא דאמר רב חסדא כל זונה שנשכרת לבסוף היא שוכרת שנאמר [4]ובתתך אתנן ואתנן לא נתן לך [ותהי להפך] ופליגא דרבי פדת דא"ר פדת ג)לא אסרה תורה אלא קריבה של גלוי עריות בלבד שנא' [5]איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה ד)עולא כי הוה אתי מבי רב הוה מנשק להו לאחתיה אבי ידייהו ואמרי לה אבי חדייהו ופליגא דידיה אדידיה דאמר עולא [ב]קריבה בעלמא אסור משום ה)לך לך אמרין נזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב [6]לעלוקה שתי בנות הב הב מאי הב הב אמר מר עוקבא [קול] שתי בנות שצועקות מגיהנם ואומרות בעוה"ז הבא הבא ומאן נינהו מינות והרשות איכא דאמרי אמר רב חסדא אמר מר עוקבא קול גיהנם צועקת ואומרת הביאו לי שתי בנות שצועקות ואומרות בעולם הזה הבא הבא [7]כל באיה לא ישובון ולא ישיגו אורחות חיים וכי מאחר שלא שבו היכן ישיגו ה"ק ואם ישובו [ג]לא ישיגו אורחות חיים למימרא דכל הפורש ממינות מיית והא ההיא דאתאי לקמיה דרב חסדא ואמרה ליה קלה שבקלות עשתה בנה הקטן מבנה הגדול ואמר לה רב חסדא טרחו לה בזוודתא ולא מתה מדקאמרה קלה שבקלות עשתה מכלל דמינות [נמי] הויא בה ההוא דלא הדרא בה שפיר ומש"ה לא מתה איכא דאמרי ממינות אין מעבירה לא והא ההיא דאתאי קמיה דרב חסדא וא"ל [ר"ח זוידו לה זוודתא] ומתה מדקאמרה קלה שבקלות מכלל דמינות נמי הויא בה ומעבירה לא והתניא אמרו עליו על ר"א בן דורדיא שלא הניח זונה אחת בעולם שלא בא עליה פעם אחת שמע שיש זונה אחת בכרכי הים והיתה נוטלת כיס דינרין בשכרה נטל כיס דינרין והלך ועבר עליה שבעה נהרות בשעת הרגל דבר הפיחה אמרה כשם שהפיחה זו אינה חוזרת למקומה כך אלעזר בן דורדיא אין מקבלין אותו בתשובה הלך וישב בין שני הרים וגבעות אמר הרים וגבעות בקשו עלי רחמים אמרו לו עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו שנאמר [8]כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה אמר שמים וארץ בקשו עלי רחמים אמרו עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו שנאמר [9]כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה אמר חמה ולבנה בקשו עלי רחמים אמרו לו עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו שנאמר [10]וחפרה הלבנה ובושה החמה אמר כוכבים ומזלות בקשו עלי רחמים אמרו לו עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו שנאמר [11]ונמקו כל צבא השמים אמר אין הדבר תלוי אלא בי הניח ראשו בין ברכיו וגעה בבכיה עד שיצתה נשמתו יצתה בת קול ואמרה ר"א בן דורדיא מזומן לחיי העולם הבא [והא הכא בעבירה הוה ומית] התם נמי כיון דאביק בה טובא כמינות דמיא ו)בכה רבי ואמר יש קונה עולמו בכמה שנים ויש קונה עולמו בשעה אחת ואמר רבי לא דיין לבעלי תשובה שמקבלין אותן אלא שקורין אותן רבי ר' חנינא ור' יונתן הוו קאזלי באורחא מטו להנהו תרי שבילי חד פצי אפיתחא דעבודת כוכבים וחד פצי אפיתחא דבי זונות אמר ליה חד לחבריה ניזיל אפיתחא דעבודת כוכבים

דנכים

והנאך. ישר [הדבר] בעיניך: **לכהן גדול.** שפירש מביתו לפני יום הכפורים ללשכת פרהדרין ז) ושם היו מתקנים לו כל צרכיו: **והרשות.** שולטנות שנותנין עיניהן בבעלי ממון להרגן וליטול ממונן: **ורבנן.** דלית להו האי דבר מינות דיעקב: **לבסוף.** היא נבזית בעיני כל ושוכרתן. והכי משמע מאתנן זונה קבצה מאתנן הזונה ובאתנן זונה ישוב להינתן: **ופליגא דרבי פדת.** הני ארבע אמות דרב חסדא: **אבי ידייהו.** בזרועותיהן: **אבי חדייהו.** חזה. דרך בני אדם כשיוצאין מבית הכנסת מיד הוא נושק לאביו ולאמו ולגדול ממנו באארכובה או בפס ידיו [משום כבוד]: **שצועקות מגיהנם.** על רוב ייסורי גיהנם: **מינות.** צועקת הבא תקרובת לעבודת כוכבים: **רשות.** צועקת הבא ממון ודורונות וארנונא ומס למלך: **לא ישובון.** כל המשתמדים לעבודת כוכבים ח) אחר שנאבקו במינות אינם שבין ואם שבין ממהרין למות מתוך צרה וכפיית יצרם וזו גזירת מלך עליהם למות: **קלה שבקלות.** עבירה קלה שבידה זו היא שעשתה בנה קטן מבנה ט) [גדול בנה] הגדול בא עליה והולידה ממנו בנה הקטן וזכה לקבל דין ולשוב בתשובה: **בזוודתא.** תכריכין. צידה לדרך (בראשית מב) מתרגמינן זוודין לאורחא ותכריכין הן צידה לדרך מתים: ה"ג **מדקאמרה קלה שבקלות.** ולא מתה אתקפתא היא. ואיכא דמותבי הכי אמינות אין מעבירה לא והא ההיא דאתיא כו' ומתה ומשנינן מדקאמרה קלה שבקלות מכלל דמינות נמי הוה בה ומשום הכי מתה: **הרגל דבר.** תשמיש. הרגל התחלה כמו (אבות פ"ג מי"ג) מרגילין את האדם לערוה ממשיכין [והיינו התחלה]: **הפיחה.** רוח: **פלי אפיתחא דעבודת כוכבים.** פתוח לפתח עבודת כוכבים כמו (תהלים כב) פלו עלי פיהם:

דנכים

ויעקב איש כפר סכניא שמו. נ"ל דאין זה יעקב מינאה דפרק אין מעמידין (לקמן דף כח.) דרמא סמא לרבי אבהו דודאי אותו יעקב י) לא האריך ימים כ"כ אלא נראה דההוא שבא לרפאות את בן דמא (לקמן כז:) אבל יעקב מינאה דרבי אבהו יכול להיות שהוא אותו דפרק כיסוי הדם (חולין דף פד.) גבי רבא כ): **מהו** לעשות בית הכסא לכ"ג. נראה דלאו מדאורייתא קא בעי דפשיטא דשרי דהא אפילו ריקועים דבית קדשי הקדשים הוה שרי אי לאו ריבויא דקרא בפרק כל הצלמים (לקמן דף מו:) אבל מידי דהר הבית פשיטא דשרי דהא אפי' פרה אימעיטא פרק כל הצלמים מקרא דבית ה' פרט לפרה שאינה באה לבית: **הרחק** מעליה דרכך זו מינות. והא דאמרי' בפרק כל כתבי (שבת דף קטז.) דכמה אמוראי הוו אזלי לבי אבידן זהו להתווכח עמס ל) ולא היה מקום מינות ממש אלא מקום ויכוח ומתקבלים שם חכמי עובדי כוכבים ונושאין ונותנים בדינים ומאן דלא הוה אזיל היינו מיראה שלא יהרגוס וכן משמע דאמר מ) רב נחמן אנא מינייהו ומסתפינא מינייהו ודלא כפ"ה נ) שפירש בסמוך שהוא מקום עבודת כוכבים: **ופליגא** דרבי פדת. וא"ת ומאי פליגא דלמא לעולם אמרו רב חסדא ור' פדת שמן התורה אינו אסור אלא קריבה של גלוי עריות אבל מגזירת חכמים צריך להרחיק ד' אמות וה"נ קשיא פ"ק דשבת (דף יג.) על ההיא דאמר ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא קרב מה אשת רעהו הוא בבגדו והיא בבגדה אסור אף נדה כן ועלה קאמר ופליגא דר' פדת דא"ר פדת לא אסרה תורה אלא קריבה של גלוי עריות בלבד ומאי קאמר וכי בא ר' פדת לומר דאשתו נדה הוא בבגדו והיא בבגדה שרי והלא שנינו במשנה (שם דף יא.) לא יאכל הזב עם הזבה מפני הרגל עבירה לכך נראה לר"י דה"ק הכא והתם דמה שאנו דורשים מלשון קריבה הכא ארבע אמות והתם הוא בבגדו כו' פליגא דר' פדת דלר' פדת אין לשון קריבה בין בדברי תורה בין בדברי קבלה אלא גלוי עריות ממש ואפילו אסמכתא לעשות הרחקה ד' אמות אין ללמוד ממנה: **ופליגא** דידיה אדידיה. ומה שהיה מיקל לעצמו היינו משום דדמיין עליה כי כשורא כדאמרי' בריש פ"ב דכתובות (דף יז.): **לעלוקה.** לפי הפשט היינו גיהנם וכן יסד הפייט בזולת של חנוכה יקדו בהבהבי עלק ור"ת הקשה דבפ"ב דעירובין (דף יט. ושם ד"ה והאיכא) דחשיב שמות גיהנם לא קחשיב האי לכך נראה לו (א) דשם חכם הוא כמו (משלי ל) לאיתיאל (ושם לא) למואל אבל אין לומר שהוא משמות שלמה כמו אגור וקהלת דבמדרש של ג' דברים קחשיב איתיאל בשמות שלמה ולא קחשיב האי בהדייהו: **עד** שאנו מבקשים עליך רחמים. לא השיבו לו כך אלא היה אומר בלבו שכך יוכלו להשיב א"נ שר של הרים היה משיב כן ס):

ניזיל

עין משפט נר מצוה

פא א [מיי' פכ"א מהל' איסורי ביאה הל' כב] טוש"ע י"ד סי' קנ סעיף א:

ב [מיי' שם הל' ו טוש"ע אה"ע סי' כא סעיף ז]:

פב ג מיי' פ"ב מהל' עבודת כוכבים הל' ה:

רבינו חננאל

ואסיק' מפני שאמר לפניו יעקב איש כפר סכניא (נמחקין כמו ד' תיבות) אתנן זונה ומחיר כלב אסורין לקרבן אבל לעשות מהן בית הכסא לכהן גדול שרי. ממקום טנופת באו ולמקום טנופת חזרו כדכתיב מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה ישובו והודה לו על דבר זה בשביל שנתיישר בעיניו ונהנה ממנו ונתפש על זה ואמר עברתי על מה שכתוב הרחק מעליה דרכך זו המינות והרשות ואל תקרב אל פתח ביתה זו זונה וכמה צריך להתרחק מפתח זונה ד' אמות: ר' פדת הוה אמר לא אסרה תורה אלא גילוי עריות בלבד שנא' איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה: עולא הוה מנשק לאחוותיה אבי ידיהו. ופליגא דידיה אדידיה דהא הוא דאמר אפי' שום קריבה בעולם אסור משום לך לך אמרין נזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב: לעלוקה שתי בנות זו המינות והרשות כל באיה לא ישובון כל באי במינות לא ישובון ואם ישובו לא ישיגו אורחות חיים: למימרא דכל דהדר ממינות מיית ואסיק' הני מילי ממינות אבל עוברי עבירה כגון ההיא דאתאי קמיה דרב חסדא ואמרה ליה בנה קטן מבנה גדול כלומר בא עליה בנה הגדול ונתעברה ממנו וילדה בנה קטן וכיוצא בה עוברי עבירה אם ישובו שיחיו: למימרא דהחוזר מן העבירות יחיה והרי אלעזר בן דורדיא שלא הניח זונה בעולם כו' בשעת הרגל דבר שמע הוו אומרין אלעזר אינו מתקבל בתשובה כו' והיה נושא ונותן בדעתו אם אתחנן לשמים שיבקשו עלי רחמים הם צריכין שיבקשו אחרים רחמים עליהם שכתוב כך וכך וכן כולם עד אין הדבר תלוי אלא בתשובה מיד חזר בתשובה והניח ראשו בין ברכיו וגעה בבכיה עד שיצתה נשמתו יצתה בת קול ואמרה ר' אלעזר בן דורדיא מזומן לחיי העולם הבא בכה רבי ואמר יש קונה עולמו בשעה אחת כגון זה ולא דיו שנמחלו עונותיו אלא שקראוהו רבי מן השמים. והא אלעזר זה בעבירה הוה דביק וכיון דהדר ביה מית. ופרקי' התם כיון דהוה אדיק בעבירה טובא כי מינות דמי: ר' חנינא ור' יונתן הוו אזלי לאורחא מטו לפרשת דרכים חדא פצי לבית עבודת כוכבים וחדא לבי זונות אמרו ניזיל

מסורת הש"ס

א) [בס"א: אחד מתלמידי ישו הנוצרי], **ב)** [בס"א: לימדני ישו הנוצרי], **ג)** [שבת יג.], **ד)** [שם], **ה)** [לקמן נח: וש"נ], **ו)** [לעיל י: לקמן יח.], **ז)** [יומא ב.], **ח)** בס"א ליתא לעבודת כוכבים, **ט)** ס"י, **י)** [בס"א: רשע], **כ)** [וע' תוספות מגילה כג. ד"ה אמר יעקב וכו'], **ל)** [בס"א נוסף: לפסול תורתם], **מ)** [שם בשבת קטז. איתא מר בר יוסף], **נ)** [לקמן ע"ב ד"ה לבית אבידן], **ס)** [עי' תוס' חולין ז. ד"ה אמר],

תורה אור השלם

1. לֹא תָבִיא אֶתְנַן זוֹנָה וּמְחִיר כֶּלֶב בֵּית יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְכָל נֶדֶר כִּי תוֹעֲבַת יְיָ אֱלֹהֶיךָ גַּם שְׁנֵיהֶם: דברים כג יט
2. וְכָל פְּסִילֶיהָ יֻכַּתּוּ וְכָל אֶתְנַנֶּיהָ יִשָּׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל עֲצַבֶּיהָ אָשִׂים שְׁמָמָה כִּי מֵאֶתְנַן זוֹנָה קִבָּצָה וְעַד אֶתְנַן זוֹנָה יָשׁוּבוּ: מיכה א ז
3. הַרְחֵק מֵעָלֶיהָ דַרְכֶּךָ וְאַל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָהּ: משלי ה ח
4. וַיְהִי בָךְ הֶפֶךְ מִן הַנָּשִׁים בְּתַזְנוּתַיִךְ וְאַחֲרַיִךְ לֹא זוּנָּה וּבְתִתֵּךְ אֶתְנָן וְאֶתְנַן לֹא נִתַּן לָךְ וַתְּהִי לְהֶפֶךְ: יחזקאל טז לד
5. אִישׁ אִישׁ אֶל כָּל שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגַלּוֹת עֶרְוָה אֲנִי יְיָ: ויקרא יח ו
6. לַעֲלוּקָה שְׁתֵּי בָנוֹת הַב הַב שָׁלוֹשׁ הֵנָּה לֹא תִשְׂבַּעְנָה אַרְבַּע לֹא אָמְרוּ הוֹן: משלי ל טו
7. כָּל בָּאֶיהָ לֹא יְשׁוּבוּן וְלֹא יַשִּׂיגוּ אָרְחוֹת חַיִּים: משלי ב יט
8. כִּי הֶהָרִים יָמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת תְּמוּטֶנָה וְחַסְדִּי מֵאִתֵּךְ לֹא יָמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תָמוּט אָמַר מְרַחֲמֵךְ יְיָ: ישעיהו נד י
9. שְׂאוּ לַשָּׁמַיִם עֵינֵיכֶם וְהַבִּיטוּ אֶל הָאָרֶץ מִתַּחַת כִּי שָׁמַיִם כֶּעָשָׁן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כַּבֶּגֶד תִּבְלֶה וְיֹשְׁבֶיהָ כְּמוֹ כֵן יְמוּתוּן וִישׁוּעָתִי לְעוֹלָם תִּהְיֶה וְצִדְקָתִי לֹא תֵחָת: ישעיהו נא ו
10. וְחָפְרָה הַלְּבָנָה וּבוֹשָׁה הַחַמָּה כִּי מָלַךְ יְיָ צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַםִ וְנֶגֶד זְקֵנָיו כָּבוֹד: ישעיהו כד כג
11. וְנָמַקּוּ כָּל צְבָא הַשָּׁמַיִם וְנָגֹלּוּ כַסֵּפֶר הַשָּׁמָיִם וְכָל צְבָאָם יִבּוֹל כִּנְבֹל עָלֶה מִגֶּפֶן וּכְנֹבֶלֶת מִתְּאֵנָה: ישעיהו לד ד

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה לעלוקה וכו' דשם חכם הוא. נ"ב והא דמוקי ליה הכא בגיהנם היינו משום דכתיב בתריה שאול ועוצר רחם תוספות ר"פ עושין פסין דף יט בד"ה והאיכא תפתה:

מוסף רש"י

קריבה של גלוי עריות. תשמיש ממש (שבת יג.).